

Zprávy z České

Adventní čas rychle plyne a už brzy se rozsvítí vánoční stromečky v našich domácnostech. Obecní vánoční strom (letos dokonce dva) jsme spolu rozsvítili v neděli 30. prosince 2025. Paní starostka nám při této příležitosti popřála k vánočním svátkům i do nového roku:

Vážené dámy a pánové, milé děti!

Sešli jsme se dnes, abychom rozsvítili vánoční strom poprvé na novém místě u historické stodoly a zvoničky. Jsme tu jaksi blíž našim předkům, ale možná i vánočnímu příběhu o Ježíškovi, který se narodil v chlévě a byl uložený do jesliček.

V našich zeměpisných šířkách jsou zimy drsnější než v biblické krajině Středomoří. Odráží se to i v lidových koledách. Pastuškové nesou Ježíškovi „dvě kozičky, by zahřály jeho nožičky“. Naši předkové dobře věděli, jaké to je, když v zimě mrznou a nemůžou si pořádně zatopit. Panstvo nebylo vždy ochotné poskytnout jim dostatek dřeva.

Ještě hůře bylo, když se k zimě přidal hlad. Stodola, která pro nás znamená jen malebnou připomínkou minulosti, byla pro ně otázkou holého přežití. Naplní se při žních, nebo zůstane poloprázdná? Vydrží zásoby přes celou zimu až do další sklizně, pro lidi i zvířata? Pokud byl špatný rok, zvlášť v zimních ledových dnech jim muselo být těžko. Lidský život byl tak křehký! Skoro polovina malých dětí v naší obci v minulosti nedožila dospělosti.

A tak i pastuškové v naší koledě mají starost o život malého Ježíška, nesou mu trochu mlíčka na posílenou, a k tomu ještě beránka na hraní. Moc toho nemají, ale co dávají, je od srdce. A k tomu mu zazpívají a zahrají na dudy. Kapka radosti v tom nepřátelském světě, který na Ježíška čeká.

My už dnes nejsme jako naši předkové závislí na tom, jestli se každý rok naplní naše stodola. Ale svět kolem nás nepřestává být drsný ani dnes. A my pořád zůstáváme zranitelní a smrtelní. Není toho moc, čím můžeme vzdorovat. Moudrý pisatel

to už dávno shrnul: a tak zůstává víra, naděje a láska. Ale největší z té trojice je láska. Ta jediná vydrží až na věčnost.

Vánoční příběh je plný lásky a něhy. Zpěvy andělů i pastušků mají rozhořet i naše srdce. Jako by měly posílit a připravit na chvíle, kdy to nebude tak snadné – vytrvat v lásce, nepozbýt lidskost, nenechat se strhnout k nenávisti.

Láska hraje hlavní roli i v pohádkách, které o Vánocích tak rádi sledujeme. Je tím nejlepším průvodcem a pomocníkem proti všem čertům, ježibabám a ostatním zaprodancům říše zla. Ne vždycky všechno v životě dopadne tak šťastně jako v pohádkách. Ale i ony nám předávají léty odpozorovanou moudrost – na čem záleží, co je pro přežití lidského společenství nejdůležitější.

Přeji nám všem, aby láska byla tím nejkrásnějším dárkem pod stromečkem. Abychom jí tam našli dost pro sebe i pro druhé. Pokojné Vánoce, mnoho zdraví a štěstí v novém roce vám ze srdce přeje

Jana Chiniová
starostka obce Česká

Kaplička v České se rozzářila červeně!

Červená středa

je kampaň s heslem Make a stand for faith and freedom (Společně za víru a svobodu), která vznikla na britských ostrovech. Iniciativa chce propagovat víru i toleranci ve společnosti a podpořit solidaritu s oběťmi pronásledování či být hlasem proti násilí a útlaču vykonávaného ve jménu náboženství. Červená je barva krve, mučednictví; světlo je symbolem naděje v temnotách.

První ročník proběhl v roce 2016. Už v roce 2017 bylo ve Velké Británii nasvíceno nejméně deset katedrál a mnohé další kostely či školy.

V České republice se iniciativa koná od roku 2018, kdy se zapojilo asi 25 objektů, v roce 2019 to bylo už 80 institucí. Letos bylo u nás ve středu 26. listopadu ozářeno červenou barvou více než 140 kostelů, synagog a dalších budov.

Smyslem akce je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Znakem této iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru. Na mnoha místech se konají společné modlitby nebo setkání věřících.

Česká biskupská konference se tak společně s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR chce připojit k iniciativě křesťanské organizace Aid to the Church in Need. Akce se koná na dalších místech ve světě, například v Londýně, Bratislavě, Vídni, Budapešti, na Filipínách, atd.

V naší farnosti jsme se rozhodli připojit k této iniciativě červeným nasvícením kapličky v České. Nejenže naše kaplička dostala na středeční večer „novou fasádu“, ale výrazné červené světlo vzbudilo zájem kolemjdoucích a ještě později jsem vysvětloval mnoha lidem, o co se při této akci jednalo. Neměli bychom zapomínat, že máme velké štěstí, které není stovkám milionů lidí dáno do vínku. Je pravdou, že v naší republice máme právo být různého a nebo žádného náboženského vyznání. A to bohužel není v mnohých koutech světa pravidlem.

Chci také poděkovat panu Tomáši Večeřovi který profesionálně naši kapličku nasvítí.

Petr Saul

Zinsendorf a evangeličtí psanci

Je to opravdu velké privilegium, že žijeme v zemi, kde nám žádnou víru nikdo nepřikazuje ani nezakazuje. Není to dnes ve světě samozřejmostí, jak píše Petr Saul v předchozím příspěvku, ale hlavně – nebylo tomu tak vždycky ani u nás.

Naše vesnice vznikla až po vyhlášení Tolerančního patentu (1781) císaře Josefa II. Když jsme připravovali knížku o původu prvních osadníků Zinsendorfu (česky Cinsendorfu, nyní České), lehce jsme se pozastavili nad tím, že někteří z příchozích dokázali ve svých rodech podržet tajné evangelictví po celou dobu násilné rekatolizace (více než 150 let), ale u nás se ho zase poměrně brzy vzdávali. Příkládali jsme to hlavně praktickým důvodům, potřebě přizpůsobit se katolickému okolí, uzavírání sňatků. Jenže ono se ukazuje, že to s tou tolerancí nebylo zas až tak žhavé. Docela nedávno jsme totiž narazili na velmi zajímavý dokument, který nám situaci našich předků protestantské víry zase více přibližuje.

Záznam o aféře v naší obci se zachoval v **Listáři k dějinám náboženských blouznivců českých v století XVIII. a XIX** (Rezek, Šimák, Praha 1927). Už ten termín „blouznivci“ něco napovídá: zdaleka ne všichni vyznavači protestantské víry byli totiž uznáni za hodny tolerance. Císař připustil pouze reformovanou církev augsburského a helvetského vyznání, tedy stoupence cizozemských reformátorů: Martina Luthera a Jana Calvina. Dědice české reformace, pokračovatele Jednoty bratrské, patent do tolerance nezahrnul. Když se tajní evangelíci po létech tvrdé perzekuce naivně začali hlásit ke své víře, jak ji převzali od otců, v přesvědčení, že teď už konečně můžou, bylo z toho mnohdy velké rozčarování. Při výsleších, kterými museli projít, byli nazváni „blouznivci“ či jinak nelichotivě a byli nadále tvrdě postihováni. Východní Čechy, „pravlast“ našich osadníků, patřily k oblastem, kde se tajných evangelíků udrželo nejvíce. Vznikaly tam také největší třenice mezi nimi a katolíky, kteří po vyhlášení tolerance jen neradi ztráceli své pozice. Vždyť i naprostá většina panstva, duchovenstva a úředníků byli nadále katolíci.

V Čechách bylo katolictví vyhlášeno za jediné povolené náboženství r. 1627. Od té doby každý, kdo se hlásil k jinému vyznání, byl považován za zločince

a pronásledován úřady. Kdo neemigroval, musel zvolit vlastní strategii přežití. Rezignovat a přijmout katolictví, nebo se přizpůsobit jen naoko a držet svou víru v tajnosti. Po celé období násilné rekatolizace byl živěn udavačský aparát – donašeči, kteří odhalovali skryté evangelíky, dostávali tučné odměny. A tak ačkoli před rekatolizací bylo v Čechách 90 % obyvatelstva protestantského vyznání, trvalý nátlak udělal své. Pronásledování bylo nemilosrdné a nedalo se čekat, že ti stejní lidé, kteří za ním stáli, náhle – po vyhlášení patentu – jak mávnutím kouzelného proutku změní postoj a stanou se „tolerantními“.

Vždyť ještě v polovině 18. století se ve východních Čechách pro víru upalovalo. Tragický byl osud jednoho společenství,

Císař Josef II.

kteřé tehdy sbližovalo evangelíky s židy. Evangelíci tradičně lpěli na studiu Bible, kteřá jim ovšem byla v době rekatolizace zabavována. Židé měli povolenou alespoň část křesťanské Bible, Starý zákon, a tak tajní bratři v okolí Nového Bydžova přilnuli k nim. Spolu se studiem starozákonních textů začali přebírat i některé židovské tradice, slavili sobotu – podobně jako dnes třeba adventisté sedmého dne. Jenže v r. 1748 takovéto sbratření nemohlo projít. Když se prozradilo, vůdce společenství, krejčího Pitu a rabína Mendela, za trest upálili, jednomu muži a jedné ženě sťali hlavu, další putovali do žaláře. Trest smrti pro šířitele zakázané víry platil také za Marie Terezie, i když v té době už nedocházelo k naplnění rozsudku (obvykle byl milostivě zmírněn).

Přestože Josef II. byl bezpochyby osvícený panovník, je otázkou, zda ho k toleranci nedovedly spíše praktické hospodářské a politické důvody. Pronásledování evangelíci totiž v zoufalství opouštěli zemi (zanechávali za sebou opuštěná hospodářství) a obraceli se o pomoc k pruskému králi (což zase bylo nebezpečné v případě napadení; mohli by se přidat na jeho stranu). Kupříkladu koncem r. 1774, ještě za vlády císařovny Marie Terezie, odchází podle zmíněného Listáře k pruskému králi taková prosba:

Prosba evangelických obyvatelů z kraje Chrudimského a okolních krajů k Fridrichu II. králi pruskému. Prosí, aby se jich ujal jako hlava evangelických knížat v jejich utrpení pro svobodu svědomí; duchovní katoličtí jednají s nimi jako vlci s ovci, na vozy je přivazují, do žalářů hrozných vrhají, kde v pou- tech a řetězích mrou. Prosili sice císařovnu o svobodu víry, byli však odmítnuti, poněvadž prý J. M. C. je vázána přísahou papeži. Od těch dob misionáři huře s nimi nakládají, na 4 000 knih, které si přinesli, jim vzali a na 300 bratři pro

P a t e n t
Wegen der den außburgisch- und heidnischen Reli-
gionserzwanden, dann den nicht unirten Örtchen zu
gestattenden christlichen Toleranz und ihres
privat Exercitii Religionis.

 Nir Joseph
der Zweyte, von
Gottes Gnaden erwählter römischer
Kaiser, zu allen Zeiten Mehrer des Reichs,
König in Germanien, zu Jerusalem, Ungarn, Böhmen,
Dalmatien, Kroatien, Slavonien, Galizien, und Lodome-
rien etc. Erzherzog zu Oesterreich etc. Herzog zu Burgund, zu
Lothringen, zu Steyer, zu Kärnten, und zu Krain; Groß-
herzog zu Toskana, Großfürst zu Siebenbürgen, Marggraf
zu Mähren, Herzog zu Brabant, zu Limburg, zu Luxemburg,
und zu Geldern, zu Württemberg, zu Ober- und Nie-
dersachsen, zu Mecklenburg, zu Mantua, zu Parma, Placenz,
Quastalla, Aufschwitz und Jator, zu Kalabrien, zu Baar,
zu Monferrat, und zu Teschen; Fürst zu Schwaben, und
zu Charleville, gefürsteter Graf zu Habsburg, zu Glanern,
zu Enrol, zu Henneberg, zu Kiburg, zu Gdrz und zu Gra-
diska; Marggraf des H. R. Reichs, zu Burgau, zu Ober-
und Nieder-Laufnitz, zu Pont a Mousson, und zu Romeny;

Toleranční patent (1781)

knihy ty buď uvězněno nebo odvedeno do Sedmíhrad... (Transylvánie, Rumunsko)

Takto se tedy žilo našim předkům před tolerancí v jejich domovině. A pokud se nadále drželi víry svých otců a nepřestoupili na jedno z povolených vyznání, žilo se jim tak i po jejím vyhlášení:

8. února 1783 ve Vídni

Dvorský dekret o deistech na Pardubsku (sami se nazývali akatolíci)

Buďte zbaveni statku, přičtení k vojsku a deportováni do Sibiňska; ode dne převzetí buď jim dáována strava, mzda i šat, bude-li třeba, neboť sami ze zboží nic prodati nesmějí. Statek buď spravován pro nezletilé děti pod 15 let, o něž vrchnost má pečovati jako o sirotky a dáti je na vychování počestné rodině nebo do Prahy do vlaského špitálu; není-li dětí, statek připadne nejblíže příbuzným. Též odrostlé slučky, jsou-li toho bludu, buďte tam poslány, aby tam si službu hledaly...

*Kdysi zneuctěná socha
Jana Nepomuckého
před kostelem v Morašicích*

9. února ve Vídni

...zboží jich budiž prodáno a oni dopraveni na turecké hranice a tam od sebe rozsazeni do rozlehlých vsí; v okresech vojenských se stanou vojáky, a nikdy se nesmějí vrátiti, i když své smýšlení potom změní.

To tedy musela být studená sprcha. Místo vytoužené svobody deportace na hranice s Turky, odebrání majetku, dětí, rozdělování rodin. Později také zavírání vůdců do blázince. Neadekvátní optimismus vystřídal rychlé vystřízlivění. Některým by bylo jistě lépe, kdyby nadále zůstali ve skrytu.

Navíc evangelíci zpočátku v euforii z domnělé svobody občas přestřelili. Tak kupříkladu měli spadeno na nenáviděné sochy vnucovaného rekatolizačního světce Jana Nepomuckého. V Morašicích ho vyparádili tak, že mu na hlavu narazili děravý koš a do ruky strčili pometlo. K evangelictví

se tu přihlásila velká část obce včetně rychtáře, takže se není moc co divit, že nechtěli na svém teritoriu podle svého svědomí trpět modlářství (mimochodem právě z této vesnice k nám přišel rod Brýdlů). To samozřejmě jen zvyšovalo napětí mezi obyvatelstvem, ve kterém se beztoho roky pěstovala averze vůči všem nekatolíkům. Bylo třeba tlumit vášně na obou stranách. Katolíci totiž reagovali na toleranci někdy až nepřičetně.

Jedna přesmíru nechutná tahanice se rozpoutala kolem pohřbu zemřelé evangelicky Doroty Procházkové ze vsi Žhery ve farnosti Skramníky. Dvaatřicetiletá Dorota zemřela před Veli-

konocemi r. 1783. Rodina pohřbívala své zemřelé na hřbitově ve Skramníkách, protože se však žena přihlásila k evangelické víře, odmítli ji tam teď katolíci vpustit. Pohřební průvod se u kostela musel dát na ústup před rozběsněným davem. Nezbylo, než odnést nebožku zase domů, do sousední vesnice. Takto neslavně putoval průvod k hřbitovu i v následujících dvou dnech, zemřelou zbytečně vláčeli sem a tam. Katolíci totiž drželi stráž u kostela celých 8 dní, k obraně se zdaleka svolávali zvony, takže než průvod ze sousední vesnice dorazil, byly jich tam stovky (podle jedné zprávy tisíce). Evangelíci se v zoufalství obrátili o pomoc až do Prahy, a tak konečně za účasti vojska byl rozvášněný dav zkrocen a nebožka pod ochranou karabiníků pohřbena. Když pomoc dorazila do domu smutku, seděl pryč zdrcený manžel zesnulé doma úplně bledý,

Kostel a hřbitov ve Skramníkách, kde se v roce 1783 odehrálo nechutné drama

takže se sám podobal mrtvole. (Tato i další události podrobněji popsány v knize Na slunce a do mrazu, Z. J. Medek, Kalich 1982.)

Takové zkušenosti jistě měly odstrašující účinek na ostatní evangelíky v širokém okolí. Snad si dříve nedokázali představit, co vše se může strhnout. Ti, kteří přišli k nám, už to ale věděli moc dobře, mnohé asi viděli na vlastní oči. Toto jsou případy přímo z jejich nejbližšího okolí:

1783, 23. listopadu ve Vídni

Císařská resoluce o 16 deistech litomyšlských (kteří se zdráhali podniknouti 6nedělní poučování a nad to se provinili řečí i spisy): buďte ztrestáni 24 ranami a potom kázníci na neurčitou dobu; statky jejich však zůstanou ve správě žen a dětem.

1783, po 10. červnu v Nových Dvorech: Sedláci Procházka, Poskočil, Krátký, Václavec z Morašic, 2 sedláci a 3 obyvatelé ze S. Kateřiny hlásili se k deismu; dostali po 24 ranách, načež přijali katolictví.

Jaké byly pohnutky k takovému „přijetí katolictví“ je nasnadě. Přesvědčení o správnosti katolické víry asi těžko. Ale metoda „obracení“ to byla účinná, zvláště když byl takový nápravný výprask opakovaný:

10. června 1783 ve Vídni

*... přihlásí-li se kdo sám u úřadu za israelitu nebo za „deistu“, buď ztrestán 24 ranami a poslán domů, a to **tolikrát, kolikráte přijde**...*

*... **udavač buď trestán 12 ranami***

Josef II. byl sám oddaným katolíkem, snažil se v prvé řadě katolickou církev reformovat a tím ji učinit přitažlivou i pro evangelíky – získat je nejlépe mírnou cestou, poučováním. Nevraživost vůči nim, všudypřítomné udavačství mu lezlo krkem – jaká to změna, když místo odměny má nyní schytat udavač 12 ran karabáčem! Neznamenal to však, že by evangelíkům popustil oťže úplně. Naopak, držel je poměrně zkrátka. Vlastně ani nepočítal s tím, že se jich tolik přihlásí. Žádné protesty nestrpěl. Šlo mu především o klid, nestál o náboženské nepokoje, vzniklé nesváry katolíků s protestanty ho obtěžovaly. I ten pokyn k opakovanému bití, kdykoli se přijdou netolerovaní evangelíci přihlásit (mož-

ná už byly kvóty pro vyhnanství i věznice naplněné), jako by je nabádal k tomu, aby raději s tou svou vírou někam zalezli a nesnažili se na sebe upozorňovat. A nikdo už nebude odměňován za to, že je vyčmucha a udá.

Takový přístup si trochu protiřečí s obrazem spravedlivého dobrotivého panovníka, rozšířeným mezi lidem. Kdo si naivně myslel, že se pronásledování nekatolíků děje snad nějakým nedopatřením, nerespektováním avizované tolerance, a pokusil se dovolat nápravy, se zlou se potázal:

1784, 26. ledna, usnesení státního rady

Protože přes 800 „akatolíků bez tolerovaného vyznání“ si stěžovalo u dvora na pronásledování, budete povoláni, muži i ženy dostanou po 24 ranách a potom poučení; kdo by se nedostavil buď chycen vojskem a dodán do praž. káznice, kde mu hlavu oholí. Zapovídá se obtěžovati dvůr znova; kdo by se opět ohlásil, stihne jej týž trest.

Kdo ví, jestli někteří z našich evangelických osadníků nepřišli do Cinsendorfu, aby zmizeli z oblastí, kde jim hořela půda pod nohama. Snad si mysleli, že zde budou v závětrí. Ale jak se záhy ukázalo, i u nás byli pod přísným dozorem. Ačkoli se sami ke své víře nehlásili, vzbuzovali podezření. Případ tří zinsendorfských rodin patrně způsobil docela rozruch, neboť se dostal až před císaře. Ve Vídni byl vyřčen definitivní verdikt:

18. srpna 1786 ve Vídni

Nejvyšší rozhodnutí o blouznivých třech rodinách v Zinzendorfě na Moravě

*Zjistil je krajský úřad v Brně: zavrhovali zjevené náboženství, nevěří v boha, ale všemocného ducha, jenž je po smrti odmění. Dvorská kancelář je měla za deisty, kteří se však nehlásí z obavy před trestem. Krajský úředník navrhoval je vyhnati a pohroziti jim **uřezáním nosu a uší**, kdyby se vrátili. Moravské gubernium doporučí 6nedělní poučování; nezdaří-li se, odníti jim děti na vychování a s dospělými naložiti jako s deisty. S tím souhlasí i dvorská kancelář i státní rada.*

*Císař nařídil kraj. úředníka pro jeho pošetilost sesaditi a pokáral i gubernium, nicméně o deistech rozhodl **podle dřívějších předpisů**.*

Osvíceného císaře sice popudil tmářský úředník, hrozící řezáním nosu a uší, ovšem další tvrdá opatření, se kterými jsme se výše již měli možnost seznámit (tedy bití, případně vyhnanství, žalář, blázeň či jiná lahůdka) mu zas tak proti srsti nebyla.

Nevíme přesně, o které rodiny se v kauze z r. 1786 jednalo, ani jak nakonec zareagovaly a zda vůbec v obci vydržely. Můžeme však nyní tušit, pod jakými hrozbami tu někteří osadníci žili a že ani pozdější doložené přestupy na katolickou víru nemusely být konány právě dobrovolně. Mohlo jít čistě o strategii přežití.

Snad nám toto malé zamyšlení pomůže pochopit nejen situaci našich předků, ale i přiblíží důvody u nás tradičního odporu k instituci církve. Říká se, že patříme k těm nejateističtějším národům. Blíže pravdě však asi bude, že nás historická zkušenost naučila střežit si tu nejnějnější víru v sobě, k oficiálním institucím se nehlásit, přistupovat k nim s odstupem. Mnozí z nás věří v něco, co ani neumí přesně definovat. Tak to měli i naši předkové, kteří byli nuceni svou víru prožívat tajně. Nedostávalo se jim základních věroučných textů, brali jim Bibli, nesměli se ani scházet, ale přemýšleli o Bohu podle vlastního svědomí.

Nakonec v docela nedávné minulosti u nás pronásledování zažila i katolická církev. Na komunistickou perzekuci dnes pochopitelně vzpomínáme víc, je nám časově blíže. Pobělohorské tragické události jsou nám vzdálenější, ačkoli ještě za první republiky tomu bylo jinak. Jako národ máme s různými totalitami bohaté zkušenosti.

Jen kulisy se mění, lidé zůstávají stejní. V každé generaci se najde podobná sorta těch, kteří mají chuť druhým určovat, co si mají myslet, a donášet na ně. Buď si režim takové pěstuje, nebo se je snaží pacifikovat, třeba jako osvícený císař Josef II. těmi dvanácti ranami karabáčem pro udavače. Totalita se může převléct do jakéhokoli kabátu. A tak je dobře, že se aspoň jednou v roce kostely rozsvítí červeně. Nejen jako projev soucitu s pronásledovanými, ale i jako jakési memento – chraňme svobodu vyznání, pro sebe i pro druhé. Ani naše společnost není proti totalitním praktikám imunní.

Daniela Hrušková

Přesun stanoviště kontejnerů

Stanoviště kontejnerů vedle obecního úřadu bylo z důvodu úpravy prostranství za úřadem přesunuto naproti.

Ostatky 2026

Kdo se již teď těší na ostatkovou veselici, může si v kalendáři označit datum 14. 2. 2026.

V obci Česká proběhne tříkrálová sbírka v sobotu 10. ledna 2026.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

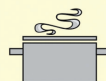
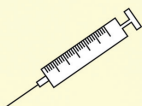
Každá koruna
pomáhá

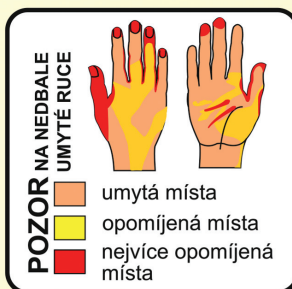
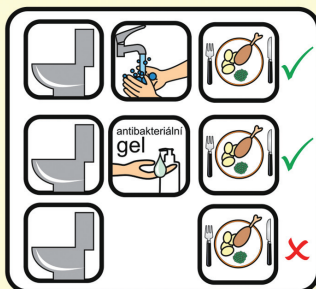
Chraňte se před žloutenkou!

V místech zvýšeného výskytu hepatitidy A je nejúčinnější ochranou očkování a zvýšená hygiena:

- často si **myjte ruce**. Pokud to není možné, použijte alespoň antibakteriální gel nebo ubrousky.
- **syrové mořské plody** konzumujte pouze, pokud jste očkovaní proti hepatitidě A.
- ovoce **řádně omyjte** pitnou vodou.
- konzumujte řádně **tepelně upravená jídla**, která prošla varem minimálně **1 minutu**.

**Chladem ani mrazem se virus nezničí,
naopak se prodlužuje jeho život!!!**

OBECNÍ PLES

V pátek 16. ledna 2026
od 20.00 hod. v sokolovně Česká

Hraje skupina Nota Bene

Vstupné 150 Kč

Vstupenky budou v prodeji od středy 7. 1. 2026
na Obecním úřadě Česká.

Obecní knihovna v České
vyhlašuje 1. ročník dětské čtenářské soutěže:

LOVCI PEREL

18. listopadu 2025 - 26. května 2026

více informací v knihovně nebo na [www stránkách knihovny](http://www.stránkách.knihovny)

LOVCI PEREL

Pravidla soutěže

Úkolem lovce je ulovit co nejvíce perel = přečíst co nejvíce knih. Perly se dají lovit během celého školního roku, od vyhlášení soutěže 18. listopadu 2025, do 26. května 2026. Během června 2026 pak proběhne vyhlášení vítězů v jednotlivých kategoriích (nejmenší čtenáři a školní kategorie podle ročníků). Nejlepší lovci získají drobné odměny.

- Lovcem může být pouze registrovaný čtenář do 15 let (nejmenší čtenáři mohou být registrováni i na rodiče).
- Perlu získá lovec tím, že v knihovně najde knihu, tzv. perlorodku, označenou nálepkou "Toto je perlorodka", přečte ji a správně vyplní hrací kartu, kterou ke knížce dostane. Správnost odpovědí zkontroluje knihovnice. Pokud čtenář odevzdává více pracovních listů, nebo je v knihovně více čtenářů, knihovnice si na kontrolu může nechat více času a perlu vydat až později.
- Během každé návštěvy knihovny si lovec může vybrat maximálně 3 perlorodky.
- Malým čtenářům, kteří ještě neumí číst, pomáhají s četbou dospělí, čtenář musí nakreslit ke knize obrázek a u odevzdání knihy odpovědět knihovnici na jednu otázku.
- Vybrané knihy musí odpovídat věku lovce (tj. že starší si nemohou vybírat knihy pro mladší, např. páťák si nemůže vybírat knihy pro prvňáčky apod...). Otázky čtenář zpracovává sám!
- Podmínkou získání perly je i vrácení knihy v termínu 2 měsíce.
- Ulovené perly bude mít lovec na šňůrce po celou dobu soutěže v knihovně a teprve po ukončení soutěže si je může odnést domů.
- Jsou vypsány i bonusové odměny za odpovědi na nepovinné otázky v pracovních listech ke každé knize. Za odpovědi, které vyžadují se trochu zamyslet, se získávají papírové peníze, tzv. MORIÓNY. Ty pak lze směnit v knihovním „perloobchodě“ za drobné odměny.
- Čtenář může získat perlu morióny i za přečtení knihy, která je v seznamu „perlorodek“ na stránkách projektu, a není v knihovně v České. Čtenář ji může mít doma, půjčenou od kamarádů, nebo třeba ze školní knihovny. I pro tyto knihy knihovnice vytiskne pracovní list.
- Další perlu navíc a morióny lze získat i vytvořením „nové perlorodky“, tzn. vytvořením pracovního listu s otázkami ke knize, která dosud v seznamu perlorodek není. Pracovní list odevzdá knihovnici, která posoudí správnost. Nový list musí obsahovat: název knihy, jméno autora, 5 otázek a odpovědi na ně, včetně čísel stránek, kde se odpověď dá nalézt, a 3 nepovinné otázky.

Šťastný lov přeje Leona Chadimová!

Knihovna v České

otevírací doba v prosinci:

úterý 9. prosince

OTEVŘENO

úterý 16. prosince

MIMOŘÁDNĚ ZAVŘENO

úterý 23. prosince

OTEVŘENO

úterý 30. prosince

ZAVŘENO

Přijďte si vybrat z nově zakoupených knih pro děti
i dospělé a z knih s adventní a vánoční tematikou.
Děti mohou sbírat perličky v soutěži Lovci perel.

Krásný advent a vše dobré v novém roce

Vám přeje

Leona Chadimová

Komunitní centrum informuje

Workshopy Nenásilné komunikace pro harmonické vztahy

Máte pocit, že se s dětmi, partnerem, nebo dokonce kolegy točíte v kruhu nepochopení? Chcete vědět, jak předcházet zbytečným konfliktům a řešit neshody s respektem a empatií?

Zveme vás na sérii praktických workshopů zaměřených na nenásilnou komunikaci (NVC), které vám pomohou budovat hlubší vzájemné porozumění a důvěru v těch nejdůležitějších vztazích. V malé skupině a vše prakticky vyzkoušíte.

Kdy a kde?

Od 28. ledna 2026 budou workshopy probíhat v termínu 1x za 14 dní, vždy ve středu od 17.30 hod.

Co se naučíte?

Na principech nenásilné komunikace (NVC) si prakticky zažijete a vyzkoušíte:

Jak efektivně řešit neshody mezi rodiči a dětmi, aniž by došlo ke křiku nebo trestům.

Jak rozvíjet vzájemné porozumění a důvěru u svých dětí, ať už jde o sdílení pocitů nebo nastavování hranic.

Jak komunikovat s partnerem/partnerkou, abyste posílili váš vztah a minimalizovali nedorozumění.

Jaké jsou klíčové prvky NVC (pozorování, pocity, potřeby, prosby) a jak je použít v každodenních situacích s rodinou či kolegy.

Forma workshopů

Každé setkání zahrnuje stručnou teorii a následně praktická cvičení a simulace situací, které si hned vyzkoušíte v bezpečné a podpůrné skupince. Odnesete si konkrétní nástroje, které můžete okamžitě začít používat doma.

Přijďte se naučit mluvit tak, aby vás ostatní slyšeli, a poslouchat tak, abyste jim skutečně porozuměli.

Cena – zdarma. Přihlaste se na ceskakc@gmail.com do 16. 1. 2026.

Čestmír Šťastný, MBA

kouč

- mentální příprava na zkoušky
- příprava na výkon pod tlakem
- individuální podpora při zvládání nervozity a stresu

Objednávky:

stastnilektori@gmail.com nebo 603 837 340

Cena:

úvodní konzultace (45 minut): zdarma
1 sezení (90 minut): 1 100 Kč (studující 800 Kč)

Kde:

Komunitní centrum Česká, Česká 83

Čestmír Šťastný je absolventem akreditovaného výcviku „Integrativní kouč“ a spolupracuje s mateřskými a základními školami, základními uměleckými školami, Národním pedagogickým institutem, jednotlivci a skupinami.

Mgr. Blanka Rényi

psycholožka

- psychologické poradenství
- hypnoterapie
- řešení konfliktů

Objednávky: blanka.renyi@gmail.com

Cena: 900 Kč / hodina

**Kde: Komunitní centrum Česká,
Česká 83**

B. Rényi pracuje s klienty napříč všemi generacemi – má praxi z pozice školní psycholožky, je poradkyně pro oběti trestných činů v Bílém kruhu bezpečí a psycholožka v domově seniorů

Mgr. Štěpánka Haroková

mediátorka

- proces řešení konfliktů a sporů
- usnadnění komunikace stran
- nestranná pomoc při vyjednávání
- cesta ke vzájemně přijatelné dohodě

Objednávky: stepanka.harokova@gmail.com

Cena: 700 Kč / hodina
Kde: Komunitní centrum Česká,
Česká 83

Š. Haroková vám pomůže najít společná řešení v konfliktních situacích. Jako nestranný třetí subjekt provází procesem mediace, podporuje otevřenou a nenásilnou komunikaci obou stran. Je mediátorka a právnička se specializací na vyjednávání dohod a smluv.

DESKOHRANÍ

PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

**KOMUNITNÍ
CENTRUM ČESKÁ**

V NEDĚLI 18. 1. 2026

OD 16.00

**PŘIJĎTE SI ZA NÁMI ZAHRÁT...MÁME PRO
VÁS NACHYSTÁNY NOVÉ DESKOVÉ HRY,
DROBNÉ OBČERSTVENÍ**

VSTUPNÉ ZDARMA

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

BRÁNA BRNĚNSKA, z.s.
místní akční skupina

Ohlédnutí za uplynulými akcemi

Čertoviny aneb Mikuláš za dveřmi

Charitativní jarmark v České

Tradiční charitativní jarmark se konal na neděli Krista Krále 23. 11. 2025 v sokolovně v České. Každoroční akce, kdy se prodejem darovaných výrobků snažíme získat peníze, které věnujeme na vybraný dobročinný účel, letos přinesla rekordní částku: 143 074,- Kč ve prospěch konta SOS Ukrajina – neziskové organizace Člověk v tísni. Novinkou byla letos možnost platit QR kódem a ukázalo se, že se jedná o dobrý nápad: bylo uskutečněno 52 plateb s objemem 15 620,- Kč

Do výtěžku jarmarku bylo zahrnuto i dobrovolné startovné 9. ročníku sobotního Charitativního běhu, které přineslo 5625,- Kč. Běh proběhl ve skvělé náladě a za krásného počasí na lelekovických Pasekách v počtu 36 účastníků (od závodníků v kočárku až po „mladší seniory“ a 1 psa). Všichni závodníci byli odměněni fidorkovou medailí a dobrým pocitem, že prospěli nejen sobě, ale dobrovolným startovným i těžce zkoušené Ukrajině.

Neděle v sokolovně v České probíhala v přátelské a pohodové atmosféře. Počasí nám rovněž přálo, tak jsme mohli, jako je zvykem v posledních letech, část prodeje uskutečnit i ve dvoraně sokolovny, kde byl k dispozici bar horkých rozveselujících nápojů, udírna, prodejní stánky a jedna z letošních novinek: Charitativní fotokoutek.

Stárci z České se také již stali pevnou součástí jarmareční nabídky. Jejich „juchací svařák“ krásně zapadl do bohaté nabídky občerstvení všeho druhu.

Na pódiu se pod taktovkou moderátorů Vincka Smětáka a Martina Bauman-
na vystřídala plejáda účinkujících: Dětský pěvecký sbor Lelkováček, ženský
pěvecký sbor Gloria Brunensis, překvapením bylo vystoupení NEsboru s písní
We Are the World a finále patřilo tradičně kuřimskému Aritmic bandu.

Na své si přišli i milovníci tvoření – mohli si pod vedením zkušených lekto-
rů zkusit poskládat origami nebo navlékat náramky v ukrajinských barvách.

Děkujeme Obci Česká, farnostem Vranov u Brna a Kuřim, pod jejichž zá-
štitou se jarmark konal letos již po pětadvacáté. Děkujeme P. Jaroslavu Filkovi
a P. Karlu Hanslíkovi za účast a podporu.

Pokud je vám myšlenka jarmarku blízká, neváhejte a přidejte se 22.11. 2026
k nám.

Za neformální sdružení jarmarečníků

Bára Jordanová z České

KLAS – Klub aktivních seniorů v České

V kronice máme uvedeno motto Stanislava Zindulky: „Je lepší se utahat, nežli zrezivět“ a tohoto rčení se náš KLAS drží.

Během letošního roku jsme se zúčastnili na 37 vzdělávacích, kulturních a sportovních akcí. Pravidelně o své činnosti informujeme ve „Zprávách z České“ a tak připomenu pouze ty nejzajímavější. V přednáškách jsme se zaměřili na vzdělávání seniorů ohledně digitální bezpečnosti – jak se naučit říkat *ne* při nátlakových telefonátech a zdokonalování se v používání mobilů. Zajímavé byly besedy p. Hronce na téma Zajímavosti z astronomie a astrofyziky, povídání s p. Hruškou o sestavování rodokmenů. Velmi se líbil jednodenní zájezd do Hradce nad Moravicí a zámku Raduň, dále jsme se zajeli podívat na Floru Olomouc, zámek Buchlovice a výstavu lilí v Rajhradu, výstavu kamélií v Kroměříži.

Velký ohlas měla prohlídka Janáčkova divadla, včetně jeho zázemí.

I ve sportovní oblasti jsme aktivní, opět jsme se zúčastnili 4. Seniorské olympiády, tentokrát ve Střelcích u Brna. Časté jsou i procházky po okolí. Pro MŠ v České pořádáme pravidelně velikonoční a vánoční setkávání, kdy dětem připravujeme drobné dárečky. Samozřejmě se zapojujeme do akcí, které pořádá obec Česká, kdy často pečeme na různé akce.

Je opravdu hodně zájmových a tvořivých činností, u kterých se setkáváme. Děkuji všem za pomoc při jejich organizování a věřím, že nám nadšení a elán vydrží i nadále.

Přeji Vám krásné vánoční svátky a hodně zdraví, štěstí a pohody v novém roce.

Liba Šebrlová

Zpravodaj obce Česká. Ev. č. MK ČR E 21297. Neprodejné! Vydává OÚ Česká nákladem 440 výtisků. Připomínky a podněty zasílejte na e-mail hruksadada@seznam.cz nebo doručte na OÚ Česká. Redakční úpravy vyhrazeny.

Uzávěrka dalšího čísla: 31. ledna 2025